

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121432992
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:6121432992.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Lenky Konštiakovej, v právnej veci –spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., C. XXX/XXX, o zaplatenie 2.279,80 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 10Csp/7/2022-345 zo dňa 26. júla 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa v konaní domáhal voči žalovanej zaplatenia spotrebiteľského úveru v rozsahu istiny úveru 2 279,80 eur s príslušenstvom, ktoré pozostáva z vyčísleného úroku 1.057,91 eura, vyčíslených úrokov z omeškania 296,56 eura a úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy:

- 2.659,10 eura od 02.12.2020 do 18.01.2021,
- 2.609,10 eura od 19.01.2021 do 16.02.2021,
- 2.559,10 eura od 17.02.2021 do 16.03.2021,
- 2.504,10 eura od 17.03.2021 do 16.04.2021,
- 2.429,10 eura od 17.04.2021 do 14.05.2021,
- 2.374,10 eura od 15.05.2021 do 16.06.2021,
- 2.314,10 eura od 17.06.2021 do 15.07.2021,
- 2.254,10 eura od 16.07.2021 do zaplatenia.

2. Žalovaná so žalobou nesúhlasila a namietala, že:

- dodávateľ úveru pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere neposúdil s odbornou starostlivosťou jej schopnosť splácať spotrebiteľský úver,
- zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávnu výšku spotrebiteľského úveru a tým pádom aj nesprávnu RPMN,
- žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom a v tejto súvislosti mala výhrady k zosplateniu úveru.

3. Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom č. k. 10Csp/7/2022-202 zo dňa 23.06.2022 v spore takto rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1.817,01 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.817,01 eura od 14.03.2019 do zaplatenia, všetko v splátkach po 50 eur mesačne, ročných vždy do 28. dňa, toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V zostávajúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 9,44 %.

4. Na základe odvolania oboch sporových strán Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č. k. 8CoCsp/23/2022-293 zo dňa 16.03.2023 zhora uvedený napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že v ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie v rámci vyhodnocovania danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu skúmať, či postupca D. E. F. (VÚB), a.s. dodržala podmienky pre zosplatnenie pohľadávky a teda i pre platné postúpenie pohľadávky.

5. Napadnutým (zhora v záhlaví tomto rozhodnutia označeným) a v poradí druhým rozsudkom súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Súd žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

6. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovne:

6.1. Žiadosťou o flexipôžičku – bezúčelovú zo dňa 21.02.2018 zadanú cez DIGITÁLNY PREDAJ žalovaná požiadala o úver vo výške 4.000 eur s dobou splatnosti 96 mesiacov. Žiadosť obsahuje informácie o žiadateľovi (meno, priezvisko, typ a číslo dokladu, platnosť dokladu, dátum narodenia, rodné číslo, štátnu príslušnosť, rodinný stav, vzdelanie a poistenie), informácie o bývaní žiadateľa, korešpondenčnú adresu C. XXX/XXX, A., číslo mobilného telefónu a email. Ďalšie informácie v žiadosti pozostávajú zo zamestnania a finančnej situácie žiadateľa (hlavný zdroj príjmu, názov a sídlo zamestnávateľa G. H. I., I., F., dobu zamestnania od 04/2017, hlavný zamestnanecký pomer – trvalý pracovný pomer, profesiu – administratívny pracovník a odvetvie – finančné služby a poradenské služby). Žiadosť napokon obsahuje vyhlásenie žiadateľa o tom, že všetky informácie sú uvedené pravdivo a úplne a akúkoľvek zmenu sa zaväzuje oznámiť bez zbytočného odkladu VÚB a.s.. Žalovaná ako žiadateľka súhlasila so spracúvaním svojich osobných údajov uvedeným spôsobom ako aj s poskytovaním a sprístupňovaním údajov o bankových obchodoch uzatvorených s VÚB a.s..

6.2. Dňa 21.02.2018 bola cez DIGITÁLNY PREDAJ uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ (ďalej aj zmluva o spotrebiteľskom úvere) medzi VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej aj veriteľ, VÚB a.s., banka alebo dodávateľ) ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou, podľa ktorej bol dlžníčke poskytnutý spotrebiteľský úver - flexipôžička bezúčelová vo výške 4.000 eur s úrokovou sadzbou počas celej doby trvania zmluvy vo výške 14,52 % ročne (bez zliav z voliteľnej služby), 12,52 % ročne (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté), jednorazovom čerpaní úveru dňa 21.02.2018, pri celkovom počte anuitných splátok 95, s dátumom prvej anuitnej splátky 23.03.2018, frekvenciou mesačne, s dobou trvania zmluvy na dobu určitú a to na 95 mesiacov, dátumom poslednej anuitnej splátky (termínom konečnej splatnosti) 23.1.2026. Výška mesačnej anuitnej splátky vrátane poistného činila 74,37 eura (bez zľavy z voliteľnej služby), 69,85 eura (so zľavou z voliteľnej služby), z toho mesačná splátka poistného 3,24 eura. Zmluva o spotrebiteľskom úvere ďalej obsahuje číslo účtu pre čerpanie úveru, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne za každý deň omeškania a súčasťou sú aj podmienky, za ktorých sa veriteľ zaviazal vrátiť dlžníčke poplatok za poskytnutie úveru po uplynutí 18 kalendárnych mesiacov od čerpania úveru: 1. dlžníčka má vo VÚB a.s. zriadené na svoje meno bežný účet najneskôr ku dňu uzavretia tejto úverovej zmluvy, z ktorého sú inkasované splátky úveru, 2. zasielaná mesačná suma peňažných prostriedkov na bežný účet bude minimálne vo výške dvojnásobku mesačnej anuitnej splátky, pričom tento limit musí byť splnený minimálne 16 krát počas 18 mesačnej lehoty od čerpania úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj dojednanie voliteľnej služby: odmena - zľava z úrokovej sadzby vo výške 2,00 % ročne. Jednalo sa o benefit pre dlžníčku za to, že úver nebude predčasne splatený alebo čiastočne platený formou mimoriadnej splátky

zo strany dlžníčky a to za podmienok v tejto zmluve uvedených. Dlžníčka sa zaviazala poskytnúť úver splácať mesačnými anuitnými splátkami riadne a včas. RPMN predstavovala 13,97 % a bola vypočítaná z nasledovných údajov. Celkové náklady dlžníčky 2.407,95 eura a z toho výška úrokovej sadzby 12,52 %, výška poplatku za poskytnutie úveru 80 eur, výška mesačnej anuitnej splátky 66,61 eura, celkový počet anuitných splátok 95, lehota splatnosti úveru 96 mesiacov, výška úveru 4.000 eur, celková čiastka, ktorú má dlžníčka zaplatiť 6.407,95 eura a z toho istina 4.000 eur, výška celkových nákladov dlžníčky 2.407,95 eura. RPMN bez zľavy z voliteľnej služby predstavovala 16,28 % a bola vypočítaná z nasledovných údajov. Celkové náklady dlžníčky 2.837,35 eura a z toho výška úrokovej sadzby 14,52 %, výška poplatku za poskytnutie úveru 80 eur, výška mesačnej anuitnej splátky 71,13 eura, celkový počet anuitných splátok 95, lehota splatnosti úveru 96 mesiacov, výška úveru 4.000 eur, celková čiastka ktorú má dlžníčka zaplatiť 6.837,35 eura a z toho istina 4.000 eur, výška celkových nákladov dlžníčky 2.837,35 eura. V bode 5 písmeno b) zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa zakotvilo, že v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s obchodnými podmienkami ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než tri mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný. V bode 6 zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa uvádzajú práva dlžníčky pozostávajúce z oprávnenia kedykoľvek pred dohodnutým termínom splatnosti úveru vykonať predčasné splatenie úveru, z oprávnenia dlžníčky odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa jej uzavretia alebo kedy jej boli doručené zmluvné podmienky a dokumenty a napokon právo dlžníčky pozostávalo z oprávnenia vyžiadať si od veriteľa bezodplatne amortizačnú tabuľku kedykoľvek počas trvania zmluvy. Bod 7 zahŕňa poplatky tak, že podľa cenníka ku dňu uzavretia tejto zmluvy je poplatok za poskytnutie spotrebného úveru 80 eur splatný najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru. V tejto časti sú uvedené aj ďalšie poplatky ako poplatok za úhradu splátky úveru v hotovosti v pobočke D. F., poplatok za vystavenie potvrdení klientom v jednotnej výške, poplatok za upomienku, a predčasné splatenie, alebo mimoriadnu splátku. V bode VIII zmluvy o spotrebiteľskom úvere dlžníčka podpisom tejto zmluvy súhlasila so zvolením si jedného zo súboru poistenia, ďalej aby ju veriteľ zahrnul medzi poistené osoby v zmysle rámcovej zmluvy o poistení schopnosti splácať úver - spotrebiteľský úver uzavretej medzi VÚB a Generali Poistovňa a.s., Bratislava. Okrem toho žalovaná podpisom potvrdila, že sa oboznámila a súhlasí s rámcovou zmluvou a všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver - spotrebiteľský úver. Prejavila záujem o základný súbor poistenia (poistenie pre prípad smrti, poistenie invalidity v rozsahu nad 70 % a poistenie práceneschopnosti na 30 dní). Napokon podľa článku III. bod 2 zmluva nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej písomného uzavretia. V prípade, ak bola táto zmluva uzatvorená elektronickými prostriedkami, tak podpisy banky na tejto zmluve sú nahradené mechanickými prostriedkami a za podpis dlžníčky na tejto zmluve sa považuje jej biometrický podpis. Podľa článku 3 bod 6 zmluvy o spotrebiteľskom úvere jej neoddeliteľnou súčasťou sú podmienky, ktorými sa riadia zmluvné strany vo veciach, ktoré nie sú osobitne upravené v tejto úverovej zmluve.

6.3. Všeobecné obchodné podmienky VÚB a.s. (ďalej aj VOP VÚB a.s.) na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom účinné od 25.02.2017 obsahujú pod číslom I. všeobecné ustanovenia a pod číslami II. až XII. nasledovné články: II. čerpanie úveru, III. úroky, poplatky a ročná percentuálna miera nákladov, IV. splácanie úveru, IVa. Progresívne splácanie, V. mladomanželský úver, štátny príspevok pre mladomanželov a príspevok banky, VI. úvery poskytované prostredníctvom sprostredkovateľa, VII. voliteľné služby, VIIa. Voliteľná služba „vrátenie splátky“, VIIb. Voliteľná služba sporenie na sporiacom účte, VIII. zabezpečenie úveru, IX. podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany banky a iné podmienky, X. doručovanie a vyhlásenia klienta, XI. zmluva na diaľku, XII. záverečné ustanovenia. Podľa článku IX. odsek 1 písmeno a) VOP VÚB a.s. banka je oprávnená požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve, prípadne odstúpiť od úverovej zmluvy, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než tri mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný s upozornením na právo banky odstúpiť od úverovej zmluvy. Podľa článku X. odsek 1 VOP VÚB a.s. ak veriteľ poštou doručuje výzvu na zaplatenie zostatku úveru spolu so splatným príslušenstvom, robí tak doporučenou zásielkou do vlastných rúk na poslednú známu adresu dlžníka, za ktorú sa považuje adresa uvedená v úverovej zmluve, ibaže by dlžník písomne banke oznámil zmenu adresy pred dňom odoslania výzvy na zaplatenie zostatku úveru. Tieto písomnosti vrátane iných písomností sa považujú za doručené aj vtedy, ak sa zásielka vráti veriteľovi ako nedoručiteľná a to dňom podania zásielky. Inak sa písomnosť, ktorá bola zasielaná ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk považuje za

doručenú dlžníkovi dňom, keď ju podľa údajov veriteľa prevzal, alebo ak bola písomnosť uložená na pošte, posledný deň lehoty stanovenej poštovým doručovateľom na jej vyzdvihnutie.

6.4. Európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.02.2018 obsahujú: a) totožnosť a kontaktné údaje veriteľa VÚB a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, jeho telefónny a internetový kontakt, b) opis hlavných vlastností spotrebiteľského úveru a to druh spotrebiteľského úveru ako Flexipôžička bezúčelová, celkovú výšku spotrebiteľského úveru 4.000 eur, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere 96 mesiacov, podmienky upravujúce čerpanie peňažných prostriedkov ďalej splátky a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky poukazovať, celkovú čiastku, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť 6.407,95 eura, celkovú čiastku bez zľavy z Voliteľnej služby 6.837,35 eura, c) náklady spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajú fixnú úrokovú sadzbu 12,52 % ročne a bez zľavy z Voliteľnej služby 14,52 %, RPMN 13,97 %, ktorá obsahuje aj údaje, z ktorých bola vypočítaná a to celkové náklady spotrebiteľa 2.407,95 eura, výška úrokovej sadzby 12,52 %, výška poplatku za poskytnutie úveru 80 eur, výška mesačnej anuitnej splátky 66,61 eura, celkový počet anuitných splátok 95, lehota splatnosti 96 mesiacov a výška úveru 4.000 eur, RPMN bez zľavy z Voliteľnej služby 16,28 %, ktorá obsahuje aj údaje, z ktorých bola vypočítaná a to celkové náklady spotrebiteľa 2.837,35 eura, výška úrokovej sadzby 14,52 %, výška poplatku za poskytnutie úveru 80 eur, výška mesačnej anuitnej splátky 71,13 eura, celkový počet anuitných splátok 95, lehota splatnosti 96 mesiacov a výška úveru 4.000 eur. V tejto časti sú rozpísané aj súvisiace náklady a to poplatky a poistné, vrátane poplatku za poskytnutie spotrebného úveru 80,- eur, splatného najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru. Poistenie nebolo podmienkou na získanie spotrebiteľského úveru; na druhej strane VÚB a.s. bol podľa týchto informácií oprávnený jednostranne zmeniť cenník. V tejto časti boli upravené aj náklady v prípade oneskorených splátok, ktoré zahŕňali poplatky za upomienku a oprávnenie banky účtovať spotrebiteľovi úrok z omeškania a vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s podmienkami. V bode d) sú upravené iné dôležité právne aspekty a to právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, predčasné splatenie spotrebiteľského úveru, právo veriteľa na kompenzáciu pri predčasnom splatení spotrebiteľského úveru, nahliadnutie do databázy a právo spotrebiteľa na vlastnú žiadosť dostať bezplatné vyhotovenie návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V súvislosti s RPMN a priemernej RPMN k spotrebiteľskému úveru žalobca predložil údaje, ktoré zahŕňajú RPMN predzmluvného formulára a podklady, z ktorých bola RPMN vypočítaná a to tak v prípade so zľavou z Voliteľnej služby, teda 13,97 % a bez tejto zľavy 16,28 %. Priemerná RPMN bola vyčíslená na 11,95 %.

6.5. Žalobca v priebehu sporu predložil súdu listinu s názvom dáta dopytu na meno A. B. s rodným číslom žalovanej. Táto listina obsahuje 23 otázok a odpovedí ohľadom zamestnania žalovanej, jej vymeriavacieho základu za posledné dva mesiace, či žalovaná je poberateľkou dôchodku a akého, aký mala priemerný vymeriavací základ za posledné tri mesiace. Dáta dopytu ďalej obsahujú zhrnutie splátkové, výpis z registra klientskych informácií, kontrakty vrátane zoznamov, profil splácania.

6.6. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere žalovaná ako dlžníčka vyjadrila súhlas so zvolením si jedného zo súborov poistenia, súhlasila s poistením a tým, aby ju veriteľ zahrnul medzi poistené osoby v zmysle Rámcovej poistnej zmluvy pre poistenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver a vyhlásila, že sa riadne oboznámila a súhlasí s Rámcovou zmluvou a príslušnými všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Súhlasila aj s tým, že oprávnenou osobou na prijatie poistného plnenia je veriteľ a prejavila záujem o základný súbor poistenia (poistenie pre prípad smrti, poistenie invalidity v rozsahu nad 70 % a poistenie práceneschopnosti na 30 dní).

6.7. Žalobca pripojil k žalobe informačný dokument základná informácia o dôležitých zmluvných podmienkach poistenia schopnosti splácať úver spoločnosťou Generali Poist'ovňa a.s. Bratislava, IČO: 35 709 332. Tento dokument zahŕňa informácie týkajúce sa poistného produktu poistenie schopnosti splácať úver - spotrebiteľský úver, popis poistného produktu, spôsob určenia výšky poistného plnenia, výluky z poistenia a obmedzenia poistného plnenia, spôsob stanovenia, platenie, splatnosť a dôsledky nezaplatenia poistného, spôsob zániku poistnej zmluvy, ďalšie podmienky uzavretia poistnej zmluvy, ustanovenia umožňujúce zmeny poistenia poisťovateľom bez súhlasu druhej zmluvnej strany, ďalšie informácie, poučenia a výhody vzťahujúce sa k poisteniu a iné dôležité informácie.

6.8. Podľa pripojených všeobecných poistných podmienok pre poistenie schopnosti splácať úver - spotrebiteľský úver účinný od 22.10.2016, tieto obsahujú 20 článkov: 1. úvodné ustanovenia (poisťovateľom sa rozumie Generali Poist'ovňa a.s., Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332), 2. výklad pojmov, 3. druhy poistenia, 4. uzavretie poistnej zmluvy, 5. začiatok poistenia, koniec poistenia,

6. poistná udalosť, 7. poistné plnenie, 8. poistné, platenie poistného, 9. práva a povinnosti účastníkov poistenia, 10. územná platnosť poistenia, 11. výluky a obmedzenia plnenia poisťovateľa, 12. podmienky pre likvidáciu poistnej udalosti, 13. oprávnenie poisťovateľa zisťovať a preskúmať zdravotný stav a dôležité skutočnosti týkajúce sa straty zamestnania poisteného, 14. zánik poistenia, 15. doručovanie písomností, 16. spracúvanie osobných a iných údajov, 17. politicky exponovaná osoba, 18. spôsob vybavovania sťažnosti, 19. príslušnosť súdov a 20. záverečné ustanovenia.

6.9. Informácia finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu zo dňa 21.02.2018 zadaná cez DIGITÁLNY PREDAJ obsahuje konštatovanie, že finančným sprostredkovateľom je VÚB a.s. a vo vzťahu ku klientovi, teda k žalovanej, zahŕňa znalosti a skúsenosti klienta s poistením úveru, finančnú situáciu a kategóriu klienta, vhodný produkt vo VÚB a.s.- poistenie schopnosti splácať flexipôžičku Základný súbor poistenia, informácie potrebné pre správne porozumenie charakteru a rizika zvoleného produktu, teda finančnú inštitúciu Generali Poisťovňa a.s., charakteristiky poistenia, riziká poistenia, právne následky uzatvorenia poistnej zmluvy, spôsoby a systém ochrany pred zlyhaním finančnej inštitúcie, výšku poplatkov a iných nákladov súvisiacich so sprostredkovaním poistením. Informácia finančného sprostredkovateľa ďalej obsahuje poučenie a písomné prehlásenie klienta, že všetky ním uvedené údaje sú pravdivé a úplné a že bol finančným sprostredkovateľom pred dojednaním poistenia podrobne informovaný o podmienkach a charaktere poistenia a prípadných rizikách.

6.10. Dňa 13.11.2020 bola medzi postupcom VÚB a.s. a postupníkom EOS KSI Slovensko s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, teda žalobcom, uzatvorená rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávok postupcu postupníkovi za podmienok v zmluve uvedených pričom sa jednalo o pohľadávky spĺňajúce parametre podľa tejto zmluvy. Zmluva obsahuje 7 príloh: príloha 1. dohodnutý percentuálny podiel hodnoty pohľadávok z celkového objemu, príloha 2. zoznam pohľadávok, príloha 3. vzor žiadosti o postúpenie a prevod, príloha 4. vzor oznámenie o postúpení, príloha 5. vzor protokolu o odovzdaní oznámení o postúpení, príloha 6. vzor protokolu o odovzdaní dokumentov, príloha 7. vzor dodatku prílohy 1.

6.11. Dňa 01.12.2020 bola postupcom - VÚB a.s. a postupníkom - žalobcom podpísaná žiadosť o postúpenie a prevod s odvolaním sa na rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020. Postupca priložil 1 nosič CD-ROM obsahujúci zoznam pohľadávok, ktoré sa postúpili na postupníka.

6.12. Príloha k zmluve o postúpení pohľadávok medzi postupcom a postupníkom zo dňa 01.12.2020 obsahuje aj pohľadávku, ktorá je žalobcom uplatnená v tomto spore.

6.13. Listom zo dňa 07.12.2020 VÚB a.s. oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na postupníka, teda žalobcu s tým, že všetky povinnosti je potrebné podľa zmluvy plniť postupníkovi na bližšie špecifikovaný bankový účet.

6.14. Treťou upomienkou - pokusom o zmier zo dňa 04.02.2019 adresovanou žalovanej banka oznámila, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam doteraz neboli uhradené záväzky plynúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ku dňu 04.02.2019 po lehote splatnosti bola evidovaná pohľadávka banky celkom 223,48 eura. Žalovaná bola zároveň vyzvaná na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s upozornením, že v opačnom prípade bude banka požadovať, aby žalovaná vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere a zároveň aj na právo banky odstúpiť od zmluvy o úvere. Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 04.02.2019 bola podľa pripojeného poštového podacieho hárku, ktorý obsahuje aj špecifikáciu zásielky upomienka 3, odoslaná žalovanej na adresu C. XXX/XXX, A..

6.15. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.03.2019, adresovaného a dňa 21.03.2019 doručeného žalovanej (doručenka) banka oznámila žalovanej, že napriek predchádzajúcim upomienkam nebola uhradená dlžná pohľadávka banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v znení všeobecných obchodných podmienok VÚB a.s. pre poskytovanie úverov. Z uvedeného dôvodu bola dňom 13.03.2019 vyhlásená predčasná splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 4.022,88 eura a z toho istina 3.796,74 eura, úroky 200,44 eura a poplatky 25,70 eura. Žalovaná bola zároveň vyzvaná na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní s upozornením, že v opačnom prípade bude pristúpené k vymáhaniu pohľadávky banky využitím dostupných právnych prostriedkov.

6.16. Žalobca k žalobe pripojil prehľad transakcií, ktorý obsahuje jednotlivé stĺpce s 26 riadkami a s nasledovnými názvami: variabilný symbol: XXXXXXXXXX, jednotlivé dátumy od 21.02.2018 do 13.11.2020, označenie dlžníčky - žalovanej, ID: XXXXXXXXXX, obchod: X XXX XXX XXX XXX, zmluvu: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, dátum otvorenia: 21.02.2018, kód obsahujúci rôzne čísla, popis transakcie (čerpanie, vyrúbenie poplatku, platenie poplatku, spl. Inkaso, poplatok za upomienku, spl. z hb), suma celkom, v ktorých riadkoch sa nachádzajú rôzne sumy, istina, základný úrok, sankčný úrok, poplatok za poskytnutie, sum. poplatky a sum. poisťné, ktoré stĺpce majú v jednotlivých riadkoch vyznačené rôzne finančné čiastky. Výška poplatku za poskytnutie bola vyčíslená na 80,- eur.

6.17. Listom zo dňa 07.12.2020 žalobca adresoval žalovanej informáciu o spracovávaných osobných údajoch, ktorá v sebe zahŕňala identifikáciu prevádzkovateľa - žalobcu, ďalej účely spracúvania a právny základ spracúvania, kategórie osobných údajov, prijemcov, dĺžku uschovania, práva dotknutej osoby a právo na podanie sťažnosti dozornému orgánu.

6.18. Pokusom o zmier zo dňa 07.12.2020 právny zástupca žalobcu oznámil žalovanej, že pohľadávka žalobcu voči žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavuje spolu 4.429,82 eura a z toho istina 2.659,10 eura, riadny úrok 1.057,91 eura, úrok z omeškania do postúpenia pohľadávky 296,56 eura, poplatky 25,70 eura a úrok z omeškania po postúpení pohľadávky 2,55 eura a napokon náklady právneho zastúpenia 388 eur. Žalovaná bola vyzvaná na úhradu tohto dlhu najneskôr do 10 dní.

6.19. Pokusom o zmier zo dňa 07.06.2021 právny zástupca žalobcu oznámil žalovanej, že pohľadávka žalobcu voči žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavuje spolu 4.184,76 eura a z toho istina 2.374,10 eura, riadny úrok 1.057,91 eura, úrok z omeškania do postúpenia pohľadávky 296,56 eura, poplatky 25,70 eura a úrok z omeškania po postúpení pohľadávky 65,79 eura a napokon náklady právneho zastúpenia 364,70 eura. Žalovaná bola vyzvaná na úhradu tohto dlhu najneskôr do 10 dní a o jeho odoslaní žalovanej svedčí poštový podací hárok zo dňa 08.06.2021.

7. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil, s poukazom na uvedený skutkový stav sporu, s poukazom na citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ – zák. č. 40/1964 Zb. - § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 565, § 517 ods. 2), citované ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení od 01.01.2018 do 30.04.2018 (§ 1 ods. 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 a 2, § 17 ods. 1), citované ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení od 01.01.2017, citované ustanovenia zák. č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku v znení účinnom od 01.01.2015 (§ 1, § 2 písm. a/, písm. b/ ods. 4, písm. c/ a písm. d/, § 5 ods. 1 písm. a/, b/, § 8 a § 13 ods. 3) a všeobecné úvahy k spotrebiteľskej zmluve, k ust. § 53 ods. 1 OZ, k porušeniu povinnosti podľa § 7 zák. č. 129/2010 Z. z., k podmienkam aplikácie § 53 ods. 9 OZ, k vecnej legitímácii a k postúpeniu bankovej pohľadávky, nasledovne:

8. Poskytnutie spotrebiteľovi úver nižší, ako je uvedený v zmluve a to o sumu rovnajúcu sa poplatku za poskytnutie úveru a následné pričítanie úrokov aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov odporuje spotrebiteľskému právu a považuje sa za porušenie § 9 ods. 2 písm. g) a tým má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne 27CoCsp/25/2020 zo dňa 23.07.2020). Súdny dvor Európskej únie vo veci C-377/14 svojim rozsudkom zo dňa 21.04.2016 vyslovil, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy 1 tejto Smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V tomto rozsudku Súdny dvor Európskej únie skonštatoval, že ak pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ je vymedzený v článku 3 písm. h) Smernice 2008/48 ako „súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“, vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 Smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Nesprávne uvedená výška spotrebiteľského úveru má nepochybne vplyv aj na ďalšiu náležitosť

zmluvy o úvere, ktorou je ročná percentuálna miera nákladov (rozsudok Krajského súdu v Prešove 7CoCsp/36/2021 zo dňa 28. 02. 2022).

9. V danom prípade súd dospel k záveru, že vo veci je potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku z nasledovných dôvodov. Vzťah medzi stranami sporu je spotrebiteľským vzťahom, keď medzi VÚB a.s. a žalovanou bola uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej podľa dojednaných podmienok bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 4 000,- eur; VÚB a.s. mala postavenie dodávateľa a žalovaná postavenie spotrebiteľa. Právny vzťah tak vznikol z bankového úveru. Z predložených listinných dôkazov súd dospel jednoznačne k záveru, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú okrem ustanovení Obchodného zákonníka o úverových zmluvách, aj ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. platných v čase uzavretia úverovej zmluvy. Spotrebiteľskou zmluvou je akákoľvek súkromnoprávna zmluva, ktorá sa vyznačuje definičnými znakmi uvedenými v § 52 ods. 1 OZ, bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo iným zákonom a teda ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách je potrebné použiť aj na právne vzťahy, ktoré vznikajú aj na základe iných zákonov z oblasti súkromného práva. Medzi spotrebiteľské zmluvy môžeme zásadne zaradiť len zmluvy, ktoré majú odplatný charakter. V tejto veci bola veriteľom banka, teda dodávateľ podľa § 52 ods. 3 OZ a dlžníčkou je spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 OZ, pretože pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Pri týchto úvahách a zároveň pri zistení, že vylúčenie použitia citovaného zákona neprichádza do úvahy, je potrebné konštatovať, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru musí spĺňať predpoklady uvedené v § 9 ods. 1, 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 21.02.2018. Skutkový stav medzi stranami v zásade sporný nie je a obsah jednotlivých listín bližšie vymedzených v bodoch 5.1.1 až 9.2 odôvodnenia tohto rozsudku žiadna zo strán nespochybňovala, až na výnimky, ktoré sú vymedzené v ďalšej časti odôvodnenia tohto rozsudku. Strany sa zhodli v tom, že po poskytnutí spotrebiteľského úveru do začatia sporu, teda do 21.07.2021, žalovaná plnila čiastočne banke a následne aj žalobcovi ako postupníkovi a to v období do zosplatnenia úveru a v období aj po zosplatnení úveru. Počas trvania súdneho sporu žalovaná nerealizovala žiadne plnenie. Rozdielne názory sú však v hodnotení a právnom posúdení dôkazov, predovšetkým zmluvy o spotrebiteľskom úvere „flexipôžička“ zo dňa 21.02.2018. Žalobca a rovnako tak ani žalovaná nespochybňujú, že tento právny úkon založil spotrebiteľský vzťah medzi jeho účastníkmi, žiadna zo strán nenamietala prípadnú neplatnosť tohto právneho úkonu, na druhej strane sú však jednotlivé postoje diametrálne odlišné v hodnotení, či spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný, či žalobca ako veriteľ môže alebo nemôže od žalovanej ako spotrebiteľky požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1, ods. 2 citovaného zákona), či žalobca je alebo nie je aktívne vecne legitimovaný v spore a k zákonnosti postupu banky pri zosplatnení úveru.

10. Žalovaná v prvom rade namietala, že žalobca v žalobe neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta a v tejto súvislosti dala do pozornosti ustanovenie § 7 ods. 1 k § 11 ods. 2 citovaného zákona. Žalovaná mala za to, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou a splatenie úveru nie je možné požadovať jednorazovo.

11. Žalobca k otázke preverovania bonity žalovanej uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.02.2018 sa banka obrátila na Sociálnu poisťovňu, do úverového registra a žalovanej dala k dispozícii vyhlásenie o svojich majetkových pomeroch, ktoré sú vymedzené v predchádzajúcej časti odôvodnenia. Žalovaná deklarovala dodávateľovi, že od apríla 2017 je zamestnaná na trvalý pracovný pomer ako administratívny pracovník, je slobodná a má ukončené stredné vzdelanie s maturitou.

12. K uvádzanej skutočnosti, teda k povinnosti veriteľa pred uzavretím zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, sa uvádza nasledovné. Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdil úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Pri zohľadnení týchto kritérií sa uvádza, že s poukazom na ustanovenie § 7 ods. 1 citovaného zákona je možné konštatovať, že žalobca pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere skúmal a vyhodnocoval s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver.

13. Žalovaná poukazovala aj na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g) citovaného zákona s tým, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o celkovej výške úveru a obsahuje nesprávnu RPMN v neprospech spotrebiteľa. Mala za to, že hoci bola dohodnutá výška spotrebiteľského úveru 4.000 eur, z tejto čiastky mal byť okamžite žalobcom započítaný poplatok vo výške 80 eur a tým pádom žalovaná čerpala spotrebiteľský úver vo výške 3.920 eura, čo má mať za následok nesprávnu výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa.

14. Žalobca nesúhlasil s touto námietkou žalovanej. Dával do pozornosti, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere si žalovaná sama zvolila formu splácania úveru, pričom mala mať možnosť si zvoliť prípadne aj iný spôsob úhrady, čo má byť podchytené aj vo všeobecných obchodných podmienkach VÚB a.s.; okrem toho v zmluve o spotrebiteľskom úvere majú byť v článku I. bod 7 jasne vymedzené poplatky platné podľa cenníka VÚB a.s.. Poplatok za spracovanie úveru vo výške 80 eur bol podľa dohodnutých podmienok splatný najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru. Napokon žalobca mal za to, že žalovanej bol poukázaný na bankový účet úver vo výške 4 000,- eur dňa 21.02.2018 a v ten istý deň si žalobca vybral z účtu žalovanej poplatok za spracovanie úveru vo výške 80 eur.

15. V tejto časti má súd rovnaký právny názor ako žalovaná v tvrdení, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje správny údaj o celkovej výške úveru a je v nej nesprávne uvedená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti sa poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne 27CoCsp/25/2020 zo dňa 27.03.2020 a rozsudok Krajského súdu v Prešove 7CoCsp/36/2021 zo dňa 28.02.2022, ktorých právne vety sú vyslovené vyššie; s nimi sa súd stotožňuje a poukazuje naň, ako na svoje vlastné a preto len v stručnosti opakuje, že poskytnutie spotrebiteľovi nižšieho úveru, ako je uvedený v zmluve a to o sumu rovnajúcu sa poplatku za poskytnutie úveru a aj následné pričítanie úrokov z neposkytnutých peňažných prostriedkov odporuje spotrebiteľskému právu a považuje sa za porušenie § 9 ods. 2 písm. g) citovaného zákona, čo má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho je záverom potrebné dodať aj to, že do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 Smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Nesprávne uvedená výška spotrebiteľského úveru má nepochybne vplyv aj na ďalšiu náležitosť zmluvy o úvere, ktorou je ročná percentuálna miera nákladov. Na tomto závere nič nemení ani tvrdenie žalobcu v tom, že v skutočnosti bolo dňa 21.02.2018 žalovanej poukázané na jej bankový účet 4.000 eur a v ten istý deň, teda dňa 21.02.2018 došlo k úhrade poplatku za spracovanie úveru vo výške 80 eur z finančných prostriedkov nachádzajúcich sa na tomto bankovom účte, kedy žalobca sumu 80 eur zrazil z účtu žalovanej. Uvedené dojednanie súd považuje za obchádzanie zákona a neprijateľnú obchodnú prax, ktorej cieľom je vyvolať dojem, že veriteľ poskytol dlžníčke úver vo výške dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

16. Žalovaná v konaní opakovane namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (§ 92 ods. 8 zákona o bankách) a správnosť postupu banky pri zosplatnení úveru (§ 53 ods. 9 OZ k § 565 OZ).

17. Žalobca prezentoval opačný názor a mal za to, že jeho aktívna vecná legitímácia v spore daná je. Poukázal na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, na výzvu dodávateľa zo dňa 04.02.2019 (tretia upomienka - pokus o zmier), výzvu dodávateľa zo dňa 13.03.2019 (výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom) a Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohami, čím mal byť zachovaný zákonný postup. Vyjadril presvedčenie, že pri zosplatnení úveru dodávateľ postupoval v súlade so zákonnou úpravou, že zákon nepredpisuje formu vyhlásenia o mimoriadnej splatnosti, či veriteľ musí vyzvať dlžníka písomnou výzvou alebo namiesto výzvy adresovanej dlžníkovi uplatniť právo na zaplatenie celej pohľadávky podaním žaloby na súde. Ďalej mal za to, že na zosplatnenie úveru musia byť splnené tri podmienky: a) táto možnosť musí byť dohodnutá, b) omeškanie dlžníka aspoň s tromi mesačnými splátkami, c) upozornenie dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením tohto práva. Podmienka pod bodom a) je podľa žalobcu splnená, pretože je uvedená v bode 5 zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.02.2018. Podmienka pod bodom b) má byť podľa neho splnená, pretože žalovaná bola v omeškaní aspoň s tromi už zročnými mesačnými splátkami. K podmienke pod bodom c) žalobca poznamenal, že výzvou zo dňa 04.02.2019 postupca, teda banka, vyzvala žalovanú na úhradu omeškaných splátok vo výške 223,48 eura s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru, čo pri výške mesačnej splátky znamená omeškanie viac

ako troch mesačných splátok. Z dôvodu neuhradenia dlžných splátok postupca pristúpil podaním zo dňa 13.03.2019 k zosplateniu úveru.

18. Osobitná právna úprava zosplatenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch bola zavedená do právnej úpravy Zákonom. č. 379/2008 Z.z. s účinnosťou od 1.11.2008 pôvodne v ods. 8 § 53 Občianskeho zákonníka. Cieľom tejto osobitnej úpravy možnosti zosplatenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch bolo zamedzenie zneužívania a sprísnenie podmienky predčasného zosplatenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch. Vzhľadom na to, že všeobecná úprava zosplatenia dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka umožňovala veriteľovi vyhlásiť predčasnú splatnosť prakticky okamžite od vzniku omeškania s úhradou splátky, dochádzalo k častému zneužívaniu tohto práva veriteľa. Úprava § 53 ods. 9 (pôvodne ods. 8) Občianskeho zákonníka teda sprísnila počiatok lehoty oprávňujúcej veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru tak, že najskôr mohol veriteľ pristúpiť k zosplateniu úveru uplynutím 3 mesiacov od omeškania konkrétnej splátky za kumulatívneho splnenia existencie upozornenia o možnosti zosplatiť úver 15 dní pred uplatnením tohto práva. Zmyslom tejto právnej úpravy bolo teda sprísniť podmienky možnosti zosplatenia úveru tak, že predpokladom zosplatenia úveru podľa § 565 OZ je splnenie lehôt a postupov podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žiadna úprava Občianskeho zákonníka neobsahuje ustanovenie, že v spotrebiteľských vzťahoch sa neaplikuje druhá veta § 565 Občianskeho zákonníka obmedzujúca právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť dlhu len do splatnosti najbližšej splátky.

19. Ak je pre platnosť postúpenia potrebné splniť určité podmienky, ako napríklad tie, ktoré sú uvedené v citovanom § 92 ods. 8 zákona o bankách, je žalobca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 132 ods. 1 CSP a § 150 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Žalobca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností vedie k záveru o neplatnosti úkonu postúpenia pohľadávky, čo má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie postupníka (v podrobnostiach porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 26/2017, 1 Cdo 147/2017).

20. Osobitným predpisom, na ktorý odkazuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení od 01.01.2017 je ustanovenie § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa tak ustanovujú ďalšie špeciálne pravidlá prevodu, prechodu pohľadávok zo spotrebiteľských úverov, pretože s nadobudnutými pohľadávkami zo spotrebiteľských úverov z hľadiska ochrany spotrebiteľa nakladá nový veriteľ ako so svojimi vlastnými pohľadávkami a správa týchto pohľadávok je aj po ich postúpení na iného veriteľa predmetom dohľadu. Toto ustanovenie korešponduje so všeobecnou právnou úpravou zmeny v osobe veriteľa podľa Občianskeho zákonníka. Postupníkom podľa tohto ustanovenia môže byť len banka, zahraničná banka alebo pobočka zahraničnej banky a veriteľ s povolením na poskytovanie spotrebiteľských úverov. Ďalšou zákonnou podmienkou, ktorá musí byť nevyhnutne splnená v prípade prevodu, prechodu pohľadávok zo spotrebiteľských úverov prípade tohto zákonného ustanovenia je skutočnosť, že je možné postúpiť len pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (v dôsledku mimoriadneho zosplatenia úveru).

21. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že dodávateľ (postupca - Všeobecná úverová banka, a.s.) výzvou zo dňa 04.02.2019 - označenou ako „tretia upomienka - pokus o zmiar“, upozornil žalovanú, že ku dňu 04.02.2019 je v omeškaní so splácaním splátok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a výška dlžnej sumy predstavuje sumu vo výške 223,48 eura. Súčasne na základe uvedenej výzvy vyzval žalovanú k okamžitej úhrade celkovej dlžnej sumy a zároveň žalovanú upozornil na možnosť požadovať vrátenie celej sumy úveru pred lehotou splatnosti. Vyššie uvedenú výzvu je v zásade možné vyhodnotiť ako výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pre platnosť zosplatenia úveru sa vyžaduje,

aby postupca následne vyhlásil mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru do splatnosti ďalšej mesačnej periodickej sa opakujúcej splátky, pretože po doručení výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka postupca musel vyhlásiť mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 565 OZ do splatnosti ďalšej splátky, a teda najneskôr do 23.02.2019, nakoľko z úverovej zmluvy vyplýva, že splatnosť jednotlivých splátok úveru bola dohodnutá vždy k 23. dňu toho ktorého kalendárneho mesiaca. V skutočnosti postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť výzvou zo dňa 13.03.2019 označenou ako „výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ až ku dňu 13.03.2019. V nadväznosti na vyššie uvedené súd konštatuje, že v súdnej veci nedošlo k platnému mimoriadnemu zosplatneniu pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, čo zároveň znamená, že nie je možné vysloviť, že v rámci postúpenia pohľadávky banky na iný subjekt bol s poukazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách dodržaný § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že súd je povinný prihliadať (ex offa) na splnenie podmienok (všeobecných aj špeciálnych) postúpenia pohľadávok zo spotrebiteľských úverov, pretože v dôsledku absencie ktorejkoľvek z nich dochádza k absolútnej neplatnosti takého právneho úkonu (zmluvy o postúpení pohľadávky) s tým, že súd prihliada na absolútnu neplatnosť bez návrhu, resp. z úradnej povinnosti (ex offa). Súd posudzoval ex offa všeobecné ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, špecifické ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ako aj § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda aj posúdenie platnosti mimoriadneho zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže konečná splatnosť úveru mala nastať až dňa 20.01.2025 resp. po uzatvorení zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.06.2019 a tým, že neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojitosti s § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, sa jedná o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Ide o neplatný právny úkon zmluvy o postúpení pohľadávky v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a súd je na absolútnu neplatnosť povinný prihliadať ex offa (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018 ako judikát R 60/2018).

22. Z vyššie uvedených dôvodov a citovaných ustanovení bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu, pretože žalobca nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. k § 255 ods. 1 C.s.p., pretože žalovaná mala vo veci plný úspech. V konečnom dôsledku však žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi priznaný nebol, pretože jej preukázateľne v konaní žiadne trovy nevznikli.

24. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním v celom rozsahu napadol len žalobca požadujúci jeho zmenu tak, aby jeho žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené s tým, aby mu bola priznaná náhrada trov prvoinštančného i odvolacieho konania, keď súdu prvej inštancie vyčítal to, že mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K zosplatneniu úveru a jeho aktívnej vecnej legitímácie žalobcu citoval z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/3/2023 z 27.04.2023, z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoCsp/3/2023 z 08.03.2023, z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/51/2022 z 26.10.2022 a z rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 a 4Cdo/132/2021 zo dňa 15.12.2022, keď argumentoval nasledovne:

25. Žalobca sa absolútne nemôže stotožniť s konštatovaním okresného a Krajského súdu, že: „postupca musel vyhlásiť mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 565 OZ do splatnosti ďalšej splátky, a teda najneskôr do 23.02.2019“, nakoľko takéto právne posúdenie a výklad ust. § 53 ods. 9 v spojitosti s ust. § 565 je v priamom rozpore s aktuálnou a ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (na ktorú žalobca poukazuje nižšie) i samotným výkladom predmetných ustanovení okresným a Krajským súdom.

26. Postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatniť pohľadávku a podaním zo dňa 13.03.2019 označenom ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ upozornil žalovaného, že si toto právo daným dňom aj uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval k úhrade pohľadávky. Postupca toto svoje právo využil v súlade s ust. § 53 ods. 9 zák. OZ (t. j. po omeškaní s platením splátok po dobu troch mesiacov a po upozornení žalovaného na možné uplatnenie

tohto práva v podaní zo dňa 04.02.2019 označenom ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“, v ktorom bol žalovaný taktiež vyzvaný k dobrovoľnej úhrade omeškaných splátok) a zároveň v súlade s ust. § 565 OZ pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu práva podľa ust. § 565 OZ predchádzala (t. j. v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pre nesplnenie splátky splatnej dňa 23.11.2018). Na základe uvedeného má žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúcnosti stali splatnými.

27. Žalobca zastáva názor, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „postupca“) v posudzovanom prípade vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požiadal o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku neplnenia splátok riadne a včas, v súlade s ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ.

28. V žiadnom ohľade sa teda nemožno stotožniť s právnym názorom okresného a Krajského súdu, v zmysle ktorého bol postupca povinný, resp. ako to v bode č. 20.3.4 napadnutého rozhodnutia okresného súdu doslovne uviedol, že „postupca musel (!) v zmysle § 565 OZ do splatnosti najbližšie sa periodicky opakujúcej splátky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, teda do 23.02.2019 (!)“, nakoľko takého právne posúdenie je v priamom rozpore s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Žalobca zastáva názor, že oprávnenie veriteľa zosplatiť úver je možné vždy, ak sú na to splnené podmienky podľa ust. § 53 ods. 9 v spojitosti s ust. § 565 OZ, čo sa v tomto prípade aj stalo. Pre úplnosť si žalobca v tomto smere dovoľuje upozorniť, že žalovaný bol s úhradou splátok v omeškaní viac ako tri mesiace, čo bolo v konaní preukázané viacerými dôkazmi, medzi ktoré patrí aj výpis z účtu.

29. V zmysle uvedeného má žalobca za to, že oprávnenie postupcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátok splatných pred 23.11.2018 (všetky omeškané splátky splatné pred tou splátkou, ktorá tri mesiace predchádzala uplatneniu práva podľa § 565 OZ) zaniklo. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 13.03.2019 – toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 23.11.2018 (t. j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru o tri mesiace predchádzala a žalovaný s ňou bol v omeškaní, a pre ktorej nezaplatenie mohol v súlade s ust. § 565 OZ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru) a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa (žalovaného) s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom spotrebiteľ (žalovaný) bol nesporne na toto oprávnenie veriteľa upozornený (podaním zo dňa 04.02.2019).

30. Žaloba zastáva názor, že postupca využil právo podľa § 565 OZ a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote nie kratšej ako 15 dní v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojitosti s ust. § 565 OZ - a z jeho strany nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti, v dôsledku čoho nemožno prijať iný právny záver ako ten, že v súdenom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nedošlo k porušeniu ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, k postúpeniu došlo po tom čo sa stal predčasne splatným a teda nedošlo ani k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný.

31. K celkovej výške úveru a mene spotrebiteľského úveru citujúc ust. § 9 ods. 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z. z. a citujúc z uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/4/2022 z 12.04.2022 uviedol nasledovnú argumentáciu:

32. Okresný súd konštatoval, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 21.02.2018 (ďalej len „Zmluva“) neobsahuje správny údaj o celkovej výške úveru.

33. S názorom okresného súdu sa žalobca nemôže stotožniť a zastáva názor, že Zmluva obsahuje správny údaj o celkovej výške poskytnutého úveru v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ, a to z nasledovných dôvodov:

33.1. Podľa čl. I. bod 1. Zmluvy poskytol postupca spotrebiteľský úver žalovanému vo výške 4.000,00 € (uvedené bolo v konaní preukázané aj predloženou platobnou históriou).

33.2. Podľa čl. I. bod 7. Zmluvy si zmluvné strany dohodli Spracovateľský poplatok vo výške 80,00 €, ktorý mal byť splatný najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru.

33.3. Z výpisu účtu preukázateľne vyplýva, že žalovaný dňa 21.02.2018 čerpal sumu 4.000,00 €. Vzhľadom na znenie ust. čl. I. bod 7. Zmluvy bola v tento deň postupcom zrealizovaná aj ďalšia účtovná operácia vo výške 80,00 €, a to práve na úhradu spracovateľského poplatku, keďže zmluvné strany si v Zmluve dohodli, že tento bude uhradený z prostriedkov úveru, čo sa v tomto prípade aj skutočne stalo.

33.4. Žalobca sa nestotožňuje s konštatovaním súdu, že v Zmluve je uvedený nesprávny údaj o celkovej čiastke, a to z dôvodu, že po poskytnutí úveru bol z inkasného účtu uhradený poplatok za poskytnutie úveru 80,00 €.

33.5. Žalovaný v zmysle čl. I. ods. 2 Zmluvy zvolil ako formu splácania úveru inkaso z účtu uvedeného v záhlaví zmluvy.

33.6. V zmysle čl. I. ods. 7 Zmluvy: poplatok za poskytnutie úveru je 80,00 € a je splatný najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru.

33.7. V zmysle čl. IV bod 2 Obchodných podmienok je dlžník oprávnený splácať úver inkasom z bežného účtu dlžníka vedeného vo D., J., z účtu v inej banke, alebo iným bezhotovostným alebo hotovostným spôsobom.

33.8. Z priloženej platobnej histórie vyplýva, že dňa 21.02.2018 boli žalovanému vyplatené prostriedky vo výške 4.000,00 € a v súlade s vyššie uvedeným vyúčtovaný poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol následne uhradený z prostriedkov na inkasnom účte.

33.9. Z hore uvedeného vyplýva, že žalovaný mal pri uzatváraní úverovej zmluvy možnosť uhradiť poplatok v hotovosti, bezhotovostne alebo z prostriedkov úveru. Žalovaný si sám vybral možnosť úhrady poplatku za poskytnutie úveru z prostriedkov úveru. Voľba žalovaného sa následne premietla do samotnej Zmluvy, kde veriteľ uviedol ním zvolený spôsob splácania úveru a rovnako tak aj úhrady poplatku za poskytnutie úveru.

34. Žalobca má za to, že dojednanie úhrady poplatku za poskytnutie úveru z inkasného účtu nie je neprijateľnou podmienkou, ktorá by zakladala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Práve naopak je toto dojednanie v Zmluve vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne a zároveň ho treba považovať za individuálne dojednané, nakoľko si tento spôsob úhrady vybral žalovaný, pričom mal možnosť inej voľby.

35. Žalobcovi nie je zrejmé, z akého dôvodu okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že „Na tomto závere nič nemení ani tvrdenie žalobcu v tom, že v skutočnosti bolo dňa 21.02.2018 žalovanej poukázané na jej bankový účet 4.000 eur a v ten istý deň, teda dňa 21.02.2018 došlo k úhrade poplatku za spracovanie úveru vo výške 80 eur z finančných prostriedkov nachádzajúcich sa na tomto bankovom účte., kedy žalobca sumu 80 eur zrazil z účtu žalovanej. Uvedené dojednanie súd považuje za obchádzanie zákona a neprijateľnú obchodnú praktiku, ktorej cieľom je vyvolať dojem, že veriteľ poskytol dlžníčke úver vo výške dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“, keďže úverová Zmluva obsahuje správny údaj o výške poskytnutého úveru vo výške 4.000 eur, avšak v deň jeho čerpania došlo k účtovnej operácii postupcu tak, že zaúčtoval zmluvne dohodnutý spracovateľský poplatok vo výške 80 eur, ktorý bol v Zmluve v rámci kontraktačného procesu riadne dohodnutý. Uvedené posúdenie súdu sa javí ako nespravodlivé a nezákonné, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný čerpal úver vo výške 4.000 eur (uvedené jednoznačne vyplýva z platobnej histórie) – avšak súd svojím posúdením de facto zakazuje zmluvným stranám len dohodu na úhradu poplatku z rovnakého účtu, na ktorý bol čerpaný úver (a to dokonca pod sankciou bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru). Súd v ničom neuviedol, že by si uvedený poplatok nebolo možné dojednať (s existenciou poplatkov napokon počíta aj samotný ZoSÚ) – avšak súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov len z dôvodu, že došlo k úhrade spracovateľského poplatku z rovnakého účtu, na aký bol úver čerpaný. Ak by teda žalovaný čerpal rovnakých 4.000 eur, avšak poplatok by zaplatil z iného účtu, potom by podľa názoru súdu nebolo možné posúdiť úver ako bezúročný a bez poplatkov. Žalobca sa preto nestotožňuje so závermi súdu, nakoľko ich považuje za svojvoľné. Žalobca má za to, že v aplikačnej praxi nie je vôbec relevantné, či tento spracovateľský poplatok bude zaúčtovaný v deň poskytnutia úveru, a to či už z účtu, na ktorý

úver čerpal, alebo z iného účtu, alebo ho spotrebiteľ bude platiť priebežne ako súčasť pravidelných mesačných splátok splatných v tom-ktorom mesiaci počas trvania úverového vzťahu.

35.1. Žalobca jasne zdôrazňuje, že výpis z účtu obsahuje účtovné predpisy. Z uvedeného výpisu z účtu vyplýva, že na úvod bol predpísaný úver čerpaný dlžníkom vo výške 4.000 eur a až následne bol zrazený spracovateľský poplatok za uzavretie Zmluvy vo výške 80 eur. Uvedený spracovateľský poplatok bol však zaplatený jednorazovo pri prvom poskytnutí úveru, čo nepochybne vyplýva aj z obsahu Zmluvy.

36. Súd sa vôbec nezaoberal možnosťou, že žalovaný mohol mať na účte, na ktorý mu bol poskytnutý úver aj svoje vlastné finančné prostriedky – a v tejto súvislosti neskúmal, či práve z týchto svojich finančných prostriedkov nemohol byť v súdnom prípade uhradený spracovateľský poplatok.

37. K ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) s poukazom na odôvodnenie rozhodnutia, s poukazom na § 9 ods. 9 písm. k/ uvedeného zákona a citujúc s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/2/10-2012 zo dňa 30.05.2013 a 4Cdo/90/2013 zo dňa 22.08.2013 uviedol, že ak by aj žalobca pripustil správnosť záverov súdu ohľadom toho, že pri úhrade poplatku vo výške 80 eur v deň poskytnutia úveru z účtu, na ktorý bol úver poskytnutý mala vstupovať do výpočtu RPMN suma poskytnutého úveru vo výške 3.920 eur (poskytnutý úver 4.000 eur mínus poplatok vo výške 80 eur), potom by bolo potrebné z výpočtu RPMN zároveň vyňať poplatok vo výške 80 eur (ktorý je súčasťou tohto výpočtu). Ak totiž súd pri výpočte RPMN vyňal poplatok vo výške 80 eur z výšky poskytnutého úveru, ale zároveň tento poplatok vo výške 80 eur zahrnul aj do výpočtu RPMN, potom je to práve súd, ktorý tento poplatok vo výpočte RPMN zohľadnil dva krát (80 eur + 80 eur), čím de facto skresľuje hodnotu RPMN v rozpore s jeho zákonným vzorcom v neprospech spotrebiteľa.

38. Ak by súd pri znížení výšky úveru o poplatok zároveň tento poplatok vyňal z výpočtu RPMN, potom by musel dospieť k rovnakej výške RPMN, aká je uvedená v základných podmienkach zmluvy, t. j. 13,97%.

39. Súd považoval údaj – ročnú percentuálnu mieru nákladov – uvedený v Zmluve vo výške 13,97% za nesprávny, resp. zavádzajúci, s čím sa však žalobca nemôže stotožniť a má nepochybne za to, že tento údaj bol v Zmluve uvedený v správnej výške. Okresný súd taktiež nesprávne vyhodnotil tú skutočnosť, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3.920 eur, pričom zo Zmluvy nesporne vyplýva výška poskytnutého úveru vo výške 4.000 eur a táto suma aj reálne titulom riadnej uzatvorenej zmluvy poskytnutá bola.

40. V Zmluve uviedol postupca ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 13,97% podľa nasledovného výpočtu a žalobca má za to, že tento údaj je nepochybne správny. V dôsledku toho žalobca zastáva názor, že na spotrebiteľský úver nemožno nazerať ako na bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ.

41. Do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov bol v zmysle platobnej histórie, ako aj v zmysle požiadaviek ZoSÚ zahrnutý aj spracovateľský poplatok vo výške 80,00 eur. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4.000 eur, pričom mu zároveň vznikla povinnosť uhradiť vyššie uvedený spracovateľský poplatok vo výške 80 eur – z uvedeného dôvodu bolo preto dôvodné uviesť do výpočtu RPMN tak výšku reálne čerpaného úveru (4.000 eur), ako aj všetky dohodnuté poplatky. Priamo v úverovej zmluve žalovaný prejavil záujem uhradiť spracovateľský poplatok z prostriedkov úveru. Žalovaný teda mal možnosť si pri uzavretí zmluvy zvoliť iný spôsob úhrady splátky úveru a jednotlivých poplatkov ako z prostriedkov úveru a z uvedeného dôvodu je záver súdu o tom, že žalovaný nemohol disponovať s celkovým úverom nesprávny a odporujúci zásade zmluvnej slobody, keďže takéto zaplatenie spracovateľského poplatku bolo dohodnuté priamo v Zmluve.

42. Žalobca pre úplnosť informácií dodáva, že žalovaný bol v zmysle čl. I bodu 1 Zmluvy povinný platiť anuitnú splátku vo výške 69,85 eura (s poistením). Uvedené bolo taktiež zohľadnené postupom pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov v prvom a ďalších mesiacoch po poskytnutí spotrebiteľského úveru. Z uvedeného teda vyplýva (ako bolo napokon uvedené aj vyššie), že spracovateľský poplatok nemohol byť žalovanému uhradený v mesačných splátkach či inej mimoriadnej splátke, a teda pokiaľ súd ponížil výšku poskytnutého úveru, tak spracovateľský poplatok v zmysle tohto posúdenia nemôže byť započítaný do celkových nákladov úveru, a teda ani do výpočtu RPMN, keďže v zmysle Zmluvy by žalovanému nevznikla povinnosť k jeho úhrade. Inými slovami, pokiaľ súd

dospel k záveru, že žalovanému bol poskytnutý úver ponížený o sumu spracovateľského poplatku, tak spracovateľský poplatok nepredstavuje náklady úveru, keďže ide o sumu, o ktorú veriteľ ponížil úver a ktorú teda žalovaný nebol povinný uhradiť nakoľko si túto sumu veriteľ ponechal. Z uvedeného teda vyplýva, že ak by sme aj prijali záver súdu o poskytnutí úveru v sume 3.920 eur, tak výška RPMN stanovená v Zmluve je napriek tomu správna, avšak keďže v odôvodnení napádaného rozsudku sa nenachádza výpočet RPMN, tak rozhodnutie je nepreskúmateľné – nakoľko súd prvej inštancie síce vyjadril právny názor, v zmysle ktorého je RPMN uvedená v Zmluve v nesprávnej výške (s ktorým záverom sa žalobca nestotožňuje), avšak v ničom nešpecifikoval a ani nespresnil aká je teda podľa jeho názoru „správna“ výška RPMN, ktorá mala byť uvedená v zmluve, akým výpočtom sa k tomu údaju dopracoval keďže ako vyplýva z vyššie uvedeného, výška RPMN je pri poskytnutí úveru v sume 3.920 eur totožná z dôvodu potreby odpočítania spracovateľského poplatku z celkových nákladov. Z odôvodnenia súdu však nevyplýva, aby súd vypočítal výšku RPMN v zmysle zákonného vzorca ale len strohé konštatovanie nesprávnosti výpočtu v Zmluve bez toho, aby bolo možné akýmkoľvek spôsobom overiť správnosť záverov súdu. Súd prvej inštancie tým znemožnil žalobcovi vecne argumentovať voči jeho záverom, ktoré sú len vo všeobecnej rovine, v dôsledku čoho nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

43. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň vychádza rozhodnutie súdu prvej inštancie z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to predovšetkým, ak všetky právne závery súdu prvej inštancie vyplývajú z neznámych a neuvedených výpočtov RPMN, čím dochádza k obchádzaniu aplikácie zákonného vzorca pre výpočet RPMN, čo teda samo o sebe zakladá nepreskúmateľnosť a zmätočnosť predmetného súdneho rozhodnutia.

44. Žalovaná vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny v celom rozsahu potvrdiť. K označeným rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobcu poukázala na to, že tieto riešia iné skutkové a právne skutočnosti, keď v tejto otázke existuje ustálená rozhodovacia prax v rozsudku sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 1/2021 pod č. R4. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanom prípade je primárne zásadná skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský spor a že sú zároveň ďalšími zákonnými ustanoveniami upravené podmienky pre postúpenie bankovej pohľadávky na tretiu osobu, ako aj to, že právo na zosplatnenie môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, keď má za to, že v prejednávanej veci právny predchodca žalobcu svoje právo zosplatniť úver nerealizoval úver v súlade s druhou vetou § 565 OZ, s ohľadom na čo potom nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu nesplatennej pohľadávky na žalobcu. Čo sa týka celkovej výšky a meny spotrebiteľského úveru, v tomto sa plne stotožňuje s rozhodnutím prvoinštančného súdu a poukazuje na eurokonformný výklad predmetného zákonného ustanovenia v rozsudku Súdného dvora z 21.04.2016 vo veci C-377/14, keď aj v tejto otázke existuje taktiež ustálená rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR premietnutá v rozsudku z 30.06.2022 sp. zn. 9Cdo/287/2021 publikovanom v Zbierke č. 4/2022 pod č. R49. Má tiež za to, že v prejednávanej veci právny predchodca žalobcu realizoval stiahnutie poplatku za poskytnutie úveru okamžite po poskytnutí z prostriedkov úveru v rozpore so zákonnými ustanoveniami a ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, s ohľadom na čo je záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru vecne správny, keď odôvodnenie rozhodnutia považuje za zrozumiteľné a jasné.

45. K uvedenému vyjadreniu žalovanej sa následne vyjadroval žalobca zotrvávajúci na svojich dôvodoch z podaného odvolania.

46. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP) po zistení, že sú splnené všetky procesné podmienky prípustnosti odvolania a jeho vecného prejednania, preskúmal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, a to v medziach daných rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP, § 380 ods. 2 a contrario CSP) a po vykonaní odvolacieho prieskumu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť ako vecne správne, pretože odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

47. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

48. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

49. V rámci odvolacieho prieskumu odvolací súd vyhodnotil, že predmetom tohto konania je žaloba, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplataenia spotrebiteľského úveru v rozsahu istiny úveru 2.279,80 eura s príslušenstvom, ktorá pozostávala z vyčísleného úroku 1 057,91 eura, vyčíslených úrokov z omeškania 296,56 eura a úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.659,10 eur od 02.12.2020 do 18.01.2021, 2.609,10 eur od 19.01.2021 do 16.02.2021, 2.559,10 eur od 17.02.2021 do 16.03.2021, 2.504,10 eur od 17.03.2021 do 16.04.2021, 2.429,10 eur od 17.04.2021 do 14.05.2021, 2.374,10 eur od 15.05.2021 do 16.06.2021, 2.314,10 eur od 17.06.2021 do 15.07.2021, 2.254,10 eur od 16.07.2021 do zaplataenia. Súd prvej inštancie o nároku žalobcu rozhodol rozsudkom (prvým v poradí) č. k. 10Csp/7/2022-202 zo dňa 16. marca 2023. Preskúmajúc aktívnu vecnú legitímácia dospel k záveru o jej danosti na strane žalobcu a zároveň rozhodol o čiastočnej dôvodnosti žaloby, keď výrokom I. vyššie citovaného rozsudku žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.817,01 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.817,01 eura od 14.03.2019 do zaplataenia v splátkach po 50 eur mesačne zročných vždy 28. dňa a výrokom II. žalobu vo zvyšku zamietol, keď s poukazom na § 9 ods. 2 písm. g) v spojitosti s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. dospel k záveru, že v zmluve o úvere bola nesprávne uvedená celková výška úveru, do ktorej bola zarátaná aj výška poplatku za poskytnutý úver, preto považoval spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. O trovách konania rozhodol výrokom III., keď žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 9,44 %. V dôsledku podaného odvolania zo strany žalovanej Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 8CoCsp/23/2022-293 zo dňa 16. marca 2023 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď vyhodnotil, že súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu resp. nedostatočne sa zaoberal otázkou platného mimoriadneho zosplatenia pohľadávky s čím súvisela i otázka platného postúpenia pohľadávky. Súd prvej inštancie následne vo veci rozhodlo odvolaním napadnutým rozsudkom (bližšie citovaným v záhlaví tohto rozhodnutia), ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol, keď dospel k záveru, že na strane žalobcu resp. jeho právneho predchodu neboli naplnené podmienky platného mimoriadneho zosplatenia podľa § 53 ods. 9 spolu s § 565 Občianskeho zákonníka a tým neboli naplnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky i s poukazom na § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch resp. v dôsledku uvedeného nebola daná aktívna vecná legitímácia žalobcu ako postupníka. Taktiež vyhodnotil, že v danom prípade je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje správny údaj o celkovej výške úveru, v dôsledku čoho v nej nie je správne uvedený údaj o RPMN.

50. Žalobca v podanom odvolaní namietal s poukazom na odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako i to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

51. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť najmä právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé s tým, že konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.).

52. K nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec

posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP.

53. Ďalej žalobca tvrdil, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

54. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a následne dospel aj k správne právne záveru o nedôvodnosti žaloby žalobcu. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne, preto ďalej poukazuje na odôvodnenie jeho rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) a následne už len uvádza ďalšie dôvody pre podporu správnosti napadnutého rozhodnutia.

55. Žalobca v podanom odvolaní vyjadril nesúhlas s názorom prvoinštančného súdu ako i odvolacieho súdu (vyjadreného v zrušujúcom uznesení 8CoCsp/23/2022-293 zo dňa 16. marca 2023), podľa ktorého postupca musel vyhlásiť mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti ďalšej splátky, teda najneskôr do 23.02.2019, pretože takéto právne posúdenie považoval za rozporné s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30. novembra 2022, uznesenie 4Cdo/132/2021 zo dňa 15. decembra 2022). Mal za to, že postupca (Všeobecná úverová banka, a.s.) správne resp. platne spotrebiteľský úver mimoriadne zosplatnil k dňu 13.03.2019.

56. Zaoberajúc sa vyššie nastolenou odvolacou argumentáciou žalobcu odvolací súd uvádza, že právne posúdenie súdom prvej inštancie ohľadne platného mimoriadneho zosplatnenia považuje za správne a súladné s právnym názorom Najvyššieho súdu SR. Pre podporu správnosti uvedeného právneho názoru súdu prvej inštancie možno uviesť, že z obsahu spisu (ako správne uviedol súd prvej inštancie) vyplynulo, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že postupca - Všeobecná úverová banka, a.s. výzvou zo dňa 04.02.2019 - označenou ako „tretia upomienka - pokus o zmier“, upozornil žalovanú, že ku dňu 04.02.2019 je v omeškaní so splácaním splátok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď výška dlžnej sumy predstavovala sumu vo výške 223,48 eura. Súčasne na základe uvedenej výzvy vyzval žalovanú k okamžitej úhrade celkovej dlžnej sumy a zároveň žalovanú upozornil na možnosť požadovať vrátenie celej sumy úveru pred lehotou splatnosti. Vyššie uvedenú výzvu súd prvej inštancie vyhodnotil (podľa názoru odvolacieho súdu správne) ako výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Následne súd prvej inštancie postupujúc podľa záväzného právneho názoru vysloveného odvolacím súdom (v zrušujúcom uznesení) tiež správne konštatoval, že bolo povinnosťou veriteľa (v danom prípade postupcu) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru do splatnosti ďalšej mesačnej periodicky sa opakujúcej splátky, pretože po doručení výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka postupca musel vyhlásiť mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 565 OZ do splatnosti ďalšej splátky, a teda najneskôr do 23.02.2019, keďže z úverovej zmluvy vyplynulo, že splatnosť jednotlivých splátok úveru bola dohodnutá vždy k 23. dňu toho ktorého kalendárneho mesiaca. Nadväzujúc na uvedené následne konštatoval, že v súdnej veci nedošlo k platnému mimoriadnemu zosplatneniu pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, pretože postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť až výzvou zo dňa 13.03.2019 označenou ako „výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s

príslušenstvom“ t. j. až ku dňu 13.03.2019 – po termíne splatnosti ďalšej periodickej sa opakujúcej splátky (nevyhlásil mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru do 23.02.2019).

57. Odvolací súd sa s uvedeným právnym názorom súdu prvej inštancie plne stotožnil (keď tento právny názor zastal i v samotnom vyššie zmienenom zrušujúcom uznesení). Naopak nemohol sa stotožniť s odvolacou námietkou žalobcu, že právny názor súdu prvej inštancie, ktorým vyslovil nevyhnutnosť vyhlásenia mimoriadneho zosplatnenia veriteľom podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka do lehoty splatnosti ďalšej periodickej sa opakujúcej splátky podľa § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka, nie je v súlade s rozhodovacou praxou najvyššieho súdu. Ako správne uviedol súd prvej inštancie odvolací súd dáva do pozornosti, že žiaden právny predpis pri postupe podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevylučuje, alebo nezamedzuje aplikáciu § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka ako všeobecného právneho predpisu upravujúceho inštitút mimoriadneho zosplatnenia pohľadávky.

58. Zároveň odvolací súd pre podporenie správnosti sporného právneho záveru súdu prvej inštancie poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/139/2020 zo dňa 29. marca 2022 v obdobnej veci, v ktorom bolo vyslovené, že „Dovolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu v prejednávanej veci dospel k záveru, že nedošlo k platnému postúpeniu splatnej pohľadávky a správne súdy uzavreli, že s poukazom na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka tak mohol postupca urobiť len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Takýto postup je podmienený splnením povinnosti vyzvať dlžníka na plnenie splatnej splátky s tým, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu môže dôjsť najneskôr do splatnosti ďalšej splátky. Postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ešte pred postúpením pohľadávky. Uvedená skutočnosť je zrejماً z toho, že žiaden doklad osvedčujúci dodržanie zákonom predpísaného postupu zo strany postupcu do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zo strany postupcu nebol predložený. Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru zákonným spôsobom, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho bol splatný. Splatnými sa do tej doby mohli stať jednotlivé splátky úveru, so zaplatením, ktorých bola žalovaná v omeškani.“

59. Ďalej odvolací súd považuje za potrebné sa vyjadriť k rozhodnutiam, na ktoré žalobca v podanom odvolaní osobitne poukázal (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30. novembra 2022, uznesenie 4Cdo/132/2021 zo dňa 15. decembra 2022). Právne závery plynúce z týchto rozhodnutí podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné na daný prejednaný prípad aplikovať. Je tomu tak práve z dôvodu, že tieto rozhodnutia pojednávajú o inej skutkovej situácii ako je tomu v tomto prípade resp. tieto sa dotýkajú najmä otázky mimoriadneho zosplatnenia, ale z hľadiska určenia počiatku plynutia premičacej lehoty. Inak povedané rozhodnutia, na ktoré v podanom odvolaní poukazoval žalobca resp. právne závery z nich plynúce nie sú v rozpore s právnym názorom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého bol veriteľ povinný vyhlásiť mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka najneskôr do lehoty splatnosti ďalšej periodickej sa opakujúcej splátky úveru (v danom prípade do 23.02.2019) rešpektujúc ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka. Možno uzavrieť, že v predchádzajúcej vete uvedený právny názor súdu prvej inštancie nie je v rozpore s aktuálnou rozhodovacou praxou najvyššieho súdu ako nedôvodne argumentoval v podanom odvolaní žalobca.

60. Sumarizujúc uvedené (tak ako správne uviedol súd prvej inštancie) v súdnej veci nedošlo k platnému mimoriadnemu zosplatneniu pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, čo zároveň znamená, že nie je možné vysloviť, že v rámci postúpenia pohľadávky banky na iný subjekt bol s poukazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách dodržaný § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd je povinný prihliadať (ex offico) na splnenie podmienok (všeobecných aj špeciálnych) postúpenia pohľadávok zo spotrebiteľských úverov, pretože v dôsledku absencie ktorejkoľvek z nich dochádza k absolútnej neplatnosti takého právneho úkonu (zmluvy o postúpení pohľadávky) s tým, že súd prihliada na absolútnu neplatnosť bez návrhu resp. z úradnej povinnosti (ex offico). V prípade, ak neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojitosti s § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch jedná sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 13.11.2020 teda nepredstavuje platný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka s tým, že súd je na absolútnu neplatnosť povinný prihliadať ex offico (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018 ako judikát R 60/2018). Z uvedeného dôvodu (ako súd prvej inštancie správne vyhodnotil) žalobca nie je v danom konaní disponentom aktívnej vecnej legitímácie.

61. Odvolací súd dáva stranám i súdu prvej inštancie do pozornosti, že vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade absentuje aktívna vecná legitímácia žalobcu, nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie z hľadiska zachovania princípu hospodárnosti konania (čl. 17 CSP) zaoberať sa otázkou náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.02.2018 podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch resp. zaoberať sa z hľadiska hmotného práva tým, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje správny údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru. Napriek uvedenej skutočnosti, ak už tak súd prvej inštancie učinil (zaoberal sa otázkou náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a prijal záver o nesprávnosti údajov o celkovej výške spotrebiteľského úveru pre započítanie poplatku za poskytnutie úveru do tejto celkovej sumy úveru), v dôsledku čoho, žalobca potom v odvolacom konaní k tomuto právnomu posúdeniu uplatnil odvolaciu argumentáciu, odvolací súd usúdil potrebu (obiter dictum - nad rámec veci) zajať stanovisko i k tejto argumentácii žalobcu, hoci (vzhľadom na záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu už na tomto mieste) je zrejmé, že táto odvolacia argumentácia nie je spôsobilá privodiť zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

62. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o celkovej výške úveru, keď v danom prípade bola v zmluve o revolvingovom úvere (ako aj v žiadosti o tento úver) uvedená ako čiastka, ktorá je týmto úverom poskytnutá suma 4.000 eur. V zmysle definície zákona o spotrebiteľských úveroch ide o maximálnu výšku alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy. Zákon zároveň definuje osobitne aj pojem celkových nákladov spotrebiteľa ako všetkých nákladov spojených s úverom vrátane poplatkov akéhokoľvek druhu. Pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol dojednaný v úverovej zmluve v sume 80 eur a ktorý bol splatný v deň uzatvorenia úverovej, je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom. Odvolací súd na tomto mieste poukazuje na skutočnosť, že je pojmovo vylúčené, aby poplatok za poskytnutie úveru bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy, ako tomu tak bolo v prejednávanej veci. Možno poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/287/2021 zo dňa 03.06.2022 (R 49/2022), v ktorom bolo poukázané na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/14 Radlinger, Radlingerová proti Finway a.s. z 26. apríla 2016, ktorom sa súdny dvor okrem iného vyjadril k požiadavkám na náležitosti spotrebiteľských zmlúv a na otázku vnútroštátneho súdu, akým spôsobom sa má vykladať pojem „celková výška úveru“ obsiahnutý v článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 a pojem „výška čerpania“ obsiahnutý v bode I prílohy I tejto smernice, keď odpovedal, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V rozhodnutí Súdny dvor uviedol, že dôsledkom takéhoto postupu, t.j. zahrnutia nákladov spotrebiteľa spojených s úverom do výšky čerpania úveru, je podhodnotenie RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru (bod 87). Zároveň informácia o celkových nákladoch úveru umožňuje spotrebiteľovi porovnať ponuky úverov a posúdiť rozsah jeho záväzku (bod 90).

63. Aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, musia byť údaje uvedené v spotrebiteľskej zmluve uvedené nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Týmto spôsobom zákonodarcu chráni spotrebiteľa a napĺňa účel sledovaný právnou pravou spotrebiteľských zmlúv, ktorým je úplné informovanie spotrebiteľa o podmienkach v tomto prípade úverovej zmluvy v záujme ochrany slabšej zmluvnej strany. Správnosť údajov totiž nepochybne ovplyvňuje rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do určitého záväzku. Zároveň spotrebiteľ musí mať možnosť zoznámiť sa so skutočným obsahom právneho úkonu, aby vedel, čo konkrétne je predmetom dojednania a aké sú jeho práva a záväzky z toho plynúce. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve spĺňa podmienky § 9 ods. 2 cit. zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel. Jednou z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je údaj o výške úveru, ktorého definíciu podáva ustanovenie § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ na základe správne v zmluve uvedených informácií o výške skutočne poskytnutého úveru, dostáva jasnú predstavu o celkovej hodnote svojho záväzku, o tom, čo vlastne spláca a akú sumu si skutočne požičal, ako aj to, akú má povahu jeho záväzok z hľadiska nákladov s ním spojených. Zároveň nesprávne uvedené údaje môžu a v prejednávanej veci aj mal za následok vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy a tiež na samotnú výšku záväzkov spotrebiteľa (výšku splátky, úročenie úverovej sumy). Pokiaľ teda údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne,

nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákon o spotrebiteľských úveroch). V tomto smere teda neexistuje žiadna výnimka a veriteľ sa nemôže zbaviť svojej povinnosti, resp. nemôže konvalidovať nesprávne, či zavádzajúce údaje v zmluve tým, že v nej síce výslovne uvedie, akú čiastku predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, avšak zároveň ju prezentuje ako súčasť poskytnutého úveru, teda aktívum, hoci v skutočnosti ide o náklad spotrebiteľa, a to ani za tej podmienky, že klient súhlasí s okamžitým započítaním poplatku za poskytnutie úveru podľa obchodných podmienok. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o celkovej výške úveru. V zmysle definície zákona o spotrebiteľských úveroch ide o maximálnu výšku alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy. Zákon zároveň definuje osobitne aj pojem celkových nákladov spotrebiteľa ako všetkých nákladov spojených s úverom vrátane poplatkov akéhokoľvek druhu. Pokiaľ je teda predmetom posúdenia poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom, potom je pojmovo vylúčené, aby bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy.

64. Žalobca tak síce formálne poskytol žalovanej finančné prostriedky v sume 4.000 eur, avšak v dôsledku následného odpočítania poplatku za poskytnutie úveru v sume 80 eur s týmito finančnými prostriedkami žalobkyňa reálne nemohla disponovať a v skutočnosti jej bola ako úver poskytnutá suma nižšia, než bola deklarovaná v zmluve o úvere. Z vyššie uvedeného dôvodu odvolací súd rešpektujúc právny názor vyššej súdnej authority (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/287/2021 zo dňa 03.06.2022) vyhodnotil právny názor súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto spotrebiteľského úveru za správny, pretože úverová zmluva neobsahuje správne údaje v zmysle § 9 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa (celkovú výšku spotrebiteľského úveru).

65. Navyše odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že navýšenie celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru ovplyvňuje (sekundárne) i ďalšie predpoklady zmluvy o spotrebiteľskom úvere resp. v dôsledku uvedeného nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, pretože výsledkom neoprávneného zahrnutia poplatku za poskytnutie úveru, ktorý predstavuje celkový náklad úveru pre spotrebiteľa, do celkovej výšky úveru, bude i podhodnotenie RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. Navýšenie celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru má zároveň aj ten následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj poplatok za jeho poskytnutie, tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky a mení sa tým výška hlavného predmetu zmluvy.

66. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, keď dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a teda nie je spôsobilé privodiť zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

67. Zároveň odvolací súd považuje za potrebné taktiež upriamiť pozornosť žalobcu na skutočnosť, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 220 ods.2 CSP). Právo (strany) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, pričom rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“. Odvolací súd v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie sa v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia podaného súdom prvej inštancie (porovnaj rozsudok Helle proti Fínsku z 19. decembra 1997, sťažnosť č. 20772/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-VIII).

68. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnej žalovanej priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§262 ods. 2 CSP).

69. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

70. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).